

prosil, naj bi se naši poslanci že vendar enkrat za kmeta zanimati začeli. Predlagal sem:

1. Naj bi se inozemskemu vinu večji col naložil, ker skoz uvažanje tujega vina naše vinorejstvo le škodo trpi. 2. Naj bi se upeljal col na luk, ker inozemski luk našemu lukopoljedelcu škodo povzroča. 3. Naj bi se vojaška doba za toliko skrajšala, da bi vojaki služili samo dve leti. 4. Naj bi se orožne vaje pri dosluženi vojaki odpravile. 5. Naj bi se odpravili kontrolni shodi, ker to so nepotrebne reči, pri kojih se čas zamuja, ker kmetu itak primankuje delavnih močij. Naj bi se šolska doba skrajšala za eno leto. 7. Naj se tudi pri nas poučuje v nemščini, ker smo mi bližni sosede Nemcev, s katerimi smo navezani občevati kar je tudi za vojake velike važnosti. 8. Kadar je kmet po kaki ujmi poškodovan, naj bi se ga za davke počakalo do pozne jeseni istega leta, brez da bi mu treba bilo za to prositi i. t. d.

Vidiš dragi kmet, ker sem se za naš kmečki stan potegnil, so se mi ti ljudje smejali in me še nadalje zasramujejo. To jih je tedaj tako razburilo, da so proti mojemu govoru zagnali veliki hrup. Mnogo kmetov pa mi je potem pravilo, da sem govoril le čisto resnico in tem gospodom nevstrašljiv v obraz povedal, kar jim je pristojalo.

Dalje čveka „Slov. gospodar“, da nekaterim kritikom nisem prizanesel, ampak jih tožil. Res, človek bi mogel iz kamena biti, da bi se takemu zlobnemu obrekovanju ne zoperstavil, saj to je bila tudi moja dolžnost in nisem za sebe nič zahteval, ampak pri obravnavi predlagal, da se naj obrekovalci kaznujejo z denarno globo v korist občine.

Zopet dalje naglašaja „Slov. gospodar“, da nisem le občutljiv radi svojih govorov govorjenih na shodih, ampak tudi zaradi svojih občinskih računov i. t. d.

Dragi bralec! To moram pa že nekoliko natančneje popisati in čudil se boš temu škodeželjnemu ogovarjanju:

24 let že vodim občinske posle, in nisem bil še nikoli kaznovan radi rečij, ki spadajo v občinsko področje. Nimam nobenega občinskega pisarja, pa se vseeno pri meni ni nikoli kaj nepravilnega našlo ali zgodilo. Ker sem dne 31. decembra 1899 vse svoje občinske račune sklenil, skazalo se je dohodkov 1532 gld. 7 kr., stroškov pa 932 gld. 66 kr., tedaj je ostalo prebitka 599 gld. 41 kr. V tem računu so zapopadeni vsi denarji, kar jih je občina imela. Razposojenih je bilo 400 gl. Tudi Franc Roškar je plačal dolžnih 10 gld. in ti so bili med dohodke vzeti ter tudi obresti 80 vinarjev so bile med dohodke v račun z dne 31. decembra 1899 vštete. Posojilci, kateri so imeli občinski denar razposojen, niso bili v računski knjige vpisani, marveč bili so zapisani v drugi poli. Ali posojilo vseh teh dolžnikov bilo je všteto med dohodke, da niti en krajcar ni šel pod zgubo.

Triur je zaslužil 5 gl. in stroškov imel 2 gld. 50 kr. kar je v občinski knjigi pod števil. 59 in števil. 60 navedeno.

(Radi triurja, ki ste ga v blagor občine preskrbeli, stojijo računi najpraviše, vendar ne moremo tega stavka v celem obsegu sprejeti, ker nam že itak s prostorom tako tesno gre. Opomba uredništva.)

Prišli so torej štirje Mezgovčani v tem določeni času račune pregledovat in jaz sem jim v svoji pisni razpoložil obe knjigi in potem sem šel k moji smrti bolni ženi, kar je bila moja dolžnost in nisem zamislil jim vsako številko posebej zazkladati. Prašali so me za priloge. Odgovoril sem jim, da imam pobotnico od krajnega šolskega sveta računa še nimam, ker svojih računov še ni sklenil; jim toraj ga nisem mogel dati. Nato so odšli in za 4 dni čez občinski račun slomški ugovor vložili, navedli 10 točk ter ta ugovor še 5 drugim udom podpisati dali. Ta ugovor vendar potem občinski odbor slomški pri svoji seji dne 15. januarija v pretresovanje in ni našel čisto nobene krivde, marveč vse v dobrem redu. Sklep tega pretresovanja naznanil se je tudi Mezgovčanom.

Mezgovčani pa le niso mirovali in so me dvakrat tožili na deželni odbor v Gradec, od koder je dobil ukaz, tukajšnemu okrajnemu zastopu, kateri me je nato pozval z obema knjigama na odgovor. No, tu je bilo vse v redu tako, da niti krajcar ni pod navskriž.

Mene, da si sem bil nedolžen, so me dvakrat po krivici pri deželnem odboru zatožili; ni čudno, da sem potem bil užaljen in Mezgovčane zaradi tega žaljenja časti tožil. Pri prvi sodnijski obravnavi me sodnik vprašal, ako sem pri volji, se z Mezgovčani pogoditi. Jaz sem odgovoril, da se že pogodim, toda le pod tem pogojem, da plača vsak teh 25 gold. v siromašno blagajno in sodnijske stroške. Gospod sodnik jim je tudi rekel, da bo še več prišlo, ako se ne pogodijo. Nato so obravnavo ustanovili, si najeli zagovornika dr. J u r t e l a. Vršila se je po drugi obravnava, ali skončala se ni. Pri tretji obravnavi pa je sodišče izdalo sklep, v katerem se je vdarja, da to ni bilo razžaljenje časti, če so Mezgovčanje prosili deželni odbor naj bi on poslal svoj komisarja moje račune pregledat; se po takem kaznovali.

Torej dragi Mezgovčani! Ne vtikajte se v zadeve občine, pustite občino slomško pri miru, pa rajši svoji občini kaj pobrskejte, da ne bode s svojimi Mezgovčani imeli vedno toliko sitnosti. Preje odpravite brzo iz svojega očesa, potem pridite še-le k nam pezu iskat.

Ti pa, o „resnicoljubni Slov. gospodar“! — torej je tista jama, v katero sem padel?!

Veš kaj? Če mi ti poveš, kako dolgo ste to počeli za hrbtom in brezuspešno kopal, pri moji veri, poudarjam en počen groš.

J. Wisner

Zunanje novice.

Sokolski dom je pogorel v Premyslu. Pri gašenju so zgoreli trije gasilci.

Blazen brivec. V Varšavi je med tem, ko je bil v blazni, nekega gospoda, nakrat zblaznel ter ga vedno vrezal po glavi. Komaj se je rešil blaznika. Rečeno pa so blaznika odvedli v blaznico.

117 let stara je umrla prošli teden v Bajmoču sta ženska, ki je do zadnjega upravljala svoje je ter bila dobrotnica revežev, katerih se je spom- tudi v oporoki.

Blagoslovljena žena. V Franjindolu, v predmestju unskem, je umrla kmetica Katarina Hefner v 85.

Za njo žaluje 114 živih potomcev, med njimi pravnukov in 29 prapravnukov.

Žalostno svidenje. Vdova podpolkovnika Härmen- je prišla iz Sv. Ivana v Levoču, da poseti sina nazijca. Nestrpno je čakala, da pride sin iz šole. at ji je postalo slabo, zadela jo je kap na in umrla je na mestu. Sin je našel mrtvo mater.

Nasilnik sežgan. Hrvatski „Napredak“, ki izhaja meriki, je poročal, da je neki Winfield Townsend . m. prišel v hišo kmeta Harringtona v Electiou, del njegovo ženo ter jo hotel pregovoriti, naj se uda. Žena ga je zavrnila, Townsend pa jo je zgrabil gel ob tla. Žena je zaklicala samo enkrat na oč, potem se je onesvestila. Slučajno je šel mimo neki Nicholas, ki je ženi prihitel na pomoč. Na- lec je skočil skozi okno in pobegnili v gozd. Tako je razvedel grdi napad in vse je hitilo loviti nasil- . Izpustilo so za njim tudi pse, ki so ga zasledili nekem drevesu. Ljudje so ga zgrabili, ga tirali k i, ki ga je spoznala. Na to so ga sami obsodili k i, naredili grmado ter ga sežgali živega.

Kaznovan sitnež. Na neki železnici sta potovala aj neki igralec in neki agent. Igralec se je hotel čiti ter je legel na klop, po nesreči pa je pri pomečkal tovarišev klobuk. Igralec se je opral, toda agent je zahteval za klobuk 12 kron. ec mu jih je dal ter spraval klobuk. Tako sta zopet prijatelja. Na postaji pa, kjer sta izstopila, htel agent klobuk nazaj, kajti deževalo je silno, t pa ni hotel iti po dežju gologlav. Igralec ga je nil, da je klobuk sedaj njegov, saj mu je plačal 12 kron. Nato ga je začel agent prositi, naj uk vsaj zopet proda. Igralec je zahteval 16 kron. olgem mešetarjenju se je agent udal in plačal za ečkani klobuk 16 K. Tako je napravil igralec ček!

Smrtonosna zaušnica. 22. t. m. je dal v Bozenu i pretepač kožijaž Pavel Stufener 18letnemu go- ičarskemu slugi Fridolinu Freindametu tako za- co, da je sluga padel nezavesten in uro kasneje l. Dobil je klofuto brez najmanjšega povoda.

Iz velikomestja. Na Dunaju je zasačila policija tnega privatnika H. Kolbena in njegovo 33letno Ernestino, ki sta delala kupčijo s tem, da sta ajala dekleta. Kolben je lovil po ulicah mlada, merna dekleta ter jih vodil k svoji ženi, češ, da izvrstno lepotilo za obraz. Žena pa jih je nago- ala, da so se prodajale kavalirjem in potnikom unajskih hôtelih. Kolben je hodil z veliko zbirko slik hôtela do hôtela, ter lovil moške za svoje žrtve. piček pa je pridržal večinoma za se, dočim so la dekleta samo majhne svotice. Oba ničvredneža zaprli.

Kmetiški nemiri v Rumuniji. Radi davka na

žganje so nastali v Rumuniji nevarni nemiri med kmeti. Velik del armade je že razposlan na deželo. V okraju Buzen, in sicer v občini Pirsow, je prišlo celo do krvavega boja mej kmeti in vojaki. Pešči in konjeniki so prišli v vas, da bi ugnali ustaše. A ti so jih brez strahu napadli s koli, vilami in kosami deloma tudi s puškami. Poveljnik čet, polkovnik Cocea, njegov namestnik, major Baranga ter več čast- nikov in vojakov je bilo težko ranjenih. A tudi kme- tov je bilo mnogo ranjenih, pet pa ubitih. Ker so se začeli zbirati tudi kmetje sosednjih občin, je vojno ministrstvo poslalo še bataljon lovcev iz Galaca v puntarske kraje. A tudi v okrajih Muscel in Dimbo- vica so se dvignili kmetje. Ako se dvignejo vsi okra- ji, bo vlada radi vojaštva v zadregi, kajti premalo ga je, da bi zasedlo vse okraje. Notranji minister je baje že priporočal, da se davek na žganje ne pobira več. Ministerski predsednik, ki je hkratu tudi minister, pa je predlog odklonil ter izjavil, da rajši odstopi. Kralj Karol je poklical na svoj grad v Sinaji vse mi- nistre. Govori se že, da prevzame vodstvo vlade ge- neral Manu ali pa liberalec Sturdza.

Zaradi sina tata oč morilec. Iz Zemuna poro- čajo: Sin ribiča Koste Gjukiča, 12 let star deček, je bil radi tatvine že sedemkrat kaznovan. Te dni je šel krast jabolka k Vukotiču, čegar 19-letni sin je dečka ujel in ga nekoliko natepel. Tatič je tekel do- mov in povedal očetu, da ga je Vlajko Vukotič pretepel. Minolo nedeljo je ribič Gjukič srečal Vlajka Vukotiča. Osorno ga je vprašal, zakaj je tepel njegovega sina. Vukotič je odgovoril mirno: „Ker je kradel!“ Nato mu je ribič porinil do ročaja nož v prsi, da je bil takoj mrtev. Ribič, ki je bil pijan, se je šel nato javit sam.

Razne stvari.

Tatje v Leskovcu. V noči od 29. na 30. oktobra zvršili so tatje pri g. Mihi Kozl-u in Jožef Vidoviču- u v spodnjem Leskovcu, pri g. Blodnik-u v Leskovcu in pri Tomaž Vidoviču- u v Gradiši predrzne tatvine. Pri Kozl-u bila je obleka in usnje, pri Jožef Vidoviču- u vsa obleka, špeh in meso pokradeno. Zločinci vdrli so v poslopja skozi okna, in sicer tako, da so križe (gatre) ven izdrli, potem pa povesod vrata od zunaj s štriki zavezali, da so tako preprečili, da jih ni mogel iz hiše nikdo ujeti ali precej zasledovati. Vsi poškodovanci imajo hišne pse, kateri pa, kar je zelo čudno, niso nobenega glasu od sebe dali. Pri g. Blodnik-u zlomili so tatje močno ključavnico pri izzložnem oknu, upognili železne polke in izrezali pri izzložnem oknu šipo. Tako prišli so v prodajalno, izpraznili denarni predal v katerem je bilo za 44 kron drobiža. Blodnik po- greša dalje ves tobak finejših vrst, 800 paketcev to- baka, po 3 in 4 kr., 6 štokov sladkorja, 10 kil kave, večje množine cigar, ves špeh, mast in drobno blago. Razno galanterijsko blago, potem moko in sladkor raztrosili ali pozgubili so tatje pri njihovem odhodu po cesti. Jože Vidovič hotel je ob 1 uri po noči od doma iti, pa našel je vrata zavezana. Nekaj slabega sluteč, preiskal je svojo hišo in našel, da se je